

BALUART DE SITGES

SETMANARI CATALÀ

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

SITGES, (trimestre). 1'50 pessetas.
 ESPANYA, (trimestre). 2'00 »
 ESTRANJER, (any). 12'00. francs.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Cap de la Vila, núm 5, primer.
 — No's tornan els originals. —

ANUNCIS, ESQUELAS, REMITITS y RE-
 CLAMS; á preus convencionals.
 Els de primera página se pagarán doble.

DONYA LEONOR GOLFERICHS Y COMA

morí el día 9 de Septiembre de 1901, á las quatre de la matinada,
 á MIRAMAR (Tarragona)

(A. C. S.)

Son desconsolat espós don Baldomer Sellarés, fill don Lluís Andreu, filla política donya Rita Mirabent, nets, germá el doctor don Macari Golferichs, oncles, nebots, cusins y demés parents y la rahó social SELLARÉS Y ANDREU, participan á sos amichs y coneguts tan dolorosa pérdua.

CATARRO DELS NOYS

L'Anticutarral Borbonet, es el verdader específich acreditat pera curar en pochs días la *Coqueluche*, *Bronquitis* y tota classe de *tos* dels noys.
 Dipòsits: Dr. Andreu, Dr. Casassa y Rambla de las Flors, 4, Barcelona. — A Vilanova y Geltrú, farmacia del autor

JOSEPH ROIG Y VENTOSA

ADVOCAT

DESPATX: Carrer de l' Aygua, núm. 2.
 VILANOVA Y GELTRÚ

J. FONT CUADRAS

Procurador causidich

DESPATX: Rambla Ventosa, 29.
 VILANOVA Y GELTRÚ

GRANDIÓS ÉXIT

VERMOUTH BALUMI

DE

B. Carbonell y Batlle

Ampolla. 2'50 pessetas.

De venta á la Plassa del Marqués de Montroig, 1 y Parelladas, 1, y en las confiterías «La Perla» y de Joseph Massó (a) Bruguera, y demánis en tots els cafés y establiments públics de Sitges.

APERITIU SELECTE

COMENSÉM

Ab aquesta paraula comensavan els gloriosos concellers las sevas tascas al pèndrer possessió de sos honrosos càrrechs.

Y aquells venerables regidors de Barcelona, quina honradesa y esperit pràctich omplían l' històrich Saló de Cent al sentarse en aquells rojos sillons, pronunciavan la paraula ritual, y sense discursos ni rutinas de cap mena, empenfan la tasca d' administrar la ciutat de Barcelona.

Y desempenyavan els seus càrrechs ab tanta honradés y altivés catalana, que primer se deixavan matar avans que vinciarse á las vexacions dels reys que en aquella época governavan Espanya.

Concellers y poble formavan tota una ànima pera vetllar pels interessos de la ciutat, y 's compta d' un conceller qu' haventse portat ignominiosament en son comés malbaratant els bens comunals, el poble, que vetllava pels seus interesos, l' arrossegá y 'l penjá

en un arbre, quedant exposat á la vergonya pública, junt ab un cartell que anunciava son delictes.

Y per aixó Barcelona era una de las ciutats més poderosas del Mediterrá, y tots els seus ciutadans, reunits en gremis y estaments, enfortían y defensavan l' administració municipal y la práctica de la justícia. Tots se complementavan, y formavan un tot compacte en defensa dels seus interessos y dels estimats privilegis.

Els temps han cambiat radicalment. Al perdre Catalunya tots els seus drets, l' administració centralisada, engendrá el caciquisme y el favoritisme, corrompent tots els clàssichs resorts transparents de las antigas municipalitats.

Avuy en día els Ajuntaments y els ciutadans están distanciats, per desgracia. Els regidors surten per obra dels cacichs y no tenen cap llás de comunicació ab el poble que no'ls ha elegit. Com dehuen sos càrrechs al grupo A ó B, que aprofitantse de la indeferència de electors, els enlayran als llochs que moralment no 'ls hi pertocan, es clar que no obran ab complerta independència, y tots els seus actes se ressenten de la nota com si diguessen *oficialesca*, y no tenen la sinceritat ample y honrada que engendra la popularitat ben adquirida.

LLIBERTAT

Conforme prometerem, avuy publicuem una de las escenas més bellíssimas de la darrera obra del insigne artista Santiago Rusiñol.

ACTE SEGON

ESCENA III

(*Florentina entra ab en Baldiri, rihent.*)

FLORENTINA.—Ja, ja, ja, y que 'ts de bromal!
BALDIRI.—Bueno, pensa bé lo que t'he dit.
FLORENTINA.—(*Rihent sempre.*) Bé home no t'hi amohinis.

BALDIRI.—Y'm tornarás la resposta (*entra al saló del billar.*)

FLORENTINA.—(*Veyent al negret al primer terme.*) ¡Ola Jaumet!

NEGRE.—Vens molt alegre.

FLORENTINA.—Com sempre.

NEGRE.—Més que sempre. Escolta. ¿Me vols dir qué t'he deya en Baldiri?

FLORENTINA.—Calla, no m'fassis riurer més.

NEGRE.—Pero ¿qué t'he deya?

FLORENTINA.—(*Rihent.*) No es cap secret. Afigurat que m'he deya si m'volia casar ab ell y que li tornés la resposta.

NEGRE.—(*Molt serio.*) ¡Y aixó t'fa riurer!

FLORENTINA.—A mi m'fa riurer tot y més aixó de casarse.

NEGRE.—(*Trist.*) Donchs a mi no m'fa riurer gens.

FLORENTINA.—¡Uy! qué serio, qué lleitj, qué negre que t'ornas!

NEGRE.—Bueno. ¿Y qué li contestarás?

FLORENTINA.—¡Jo? Res. No li tornaré contesta.

NEGRE.—¡Ah! Gracias, gracias, Florentina.

FLORENTINA.—¿Gracias de qué? ¡Ay, ay! Ara t'acaréixes. No sé qué ho deu fer: quant et posas trist ets més negre qu'el carbó; y quan t'alegras, ets quasi tan blanch com nosaltres.

NEGRE.—¿Saps per qué? perque de dins no'n soch de negre y quan m'entra una alegría, el raig de claror que m'porta m'illumina tot el cor y se'm transparenta a fora.

FLORENTINA.—Donchs deus estar molt content, perque t'has tornat com l'alba.

NEGRE.—Molt n'estich; no'm puch acostumar a la idea de que un dia pots casarte. ¡Habém viscut tan bé fins ara Florentina!

FLORENTINA.—Molt hi habém viscut. Erats tan bufó petit. De segur que no t'afigurarás la gracia, l'ilusió que m'feyan els teus cabells com anellas.

NEGRE.—Y a mi aquestes trenes d'or.

FLORENTINA.—¡Qu'ens habíem divertit!

NEGRE.—(*Tristemment.*) ¡Sí que'ns habíem divertit!

FLORENTINA.—Tú'm segües lo mateix que un gos set negre.

NEGRE.—Y tú reyes, allavores... y ara... y ab mí potser riurás sempre.

FLORENTINA.—Y per qué no vols que rigui?

NEGRE.—Sí que ho vull. Riu, riu mentres puguis.

FLORENTINA.—Riu tú també.

NEGRE.—Si jo no puch. Las rialles s'ha d'aprender de petit... després no s'en sap de riurer... y jo... no he pogut aprendre. De plorar en sé, que de plorar s'en apren sol; pero de riurer, no hi ha hagut qui me'n ensenyés quan podien ensenyarmen. Jo no sé si m'han bressat, jo no sé qui va ensenyarme a parlar, jo no sé qui va sostenirme al volguer donar els primers passos. Dels primers anys de la vida no en recordo cap rialla. Caras series sempre, cops y renys sempre; ni un petó, ni una abraçada, ni una mirada d'amor aturantse a n'els meus ulls, ni un somris de compassió, ni una mare, ni una que no essent la mare, fent de mare forastera m'hagués tingut a la falda.

FLORENTINA.—¡Pobre Jaumet!

NEGRE.—Si jo no sigués negre, n'hi havia per tornarshi.

FLORENTINA.—Y pensar que jo tan alegre! Els primers anys de la vida van ser una festa continua de dolcesas, d'abrazades y caricies. Jo fins crech que a petons me feyan viurer y que van passar uns quants anys que sempre era primavera. De caminar no en sabia, que la mare m'ensenyaba de volar; de parlar tampoch, perque els seus ulls ja conexien lo que el meu cor demanaba. ¡No va viure molt la mare! pero va deixarme un dot de joia, un dot de records tan dolços que no se me'n ha anat més l'alegria d'allavores.

NEGRE.—¡Que no se t'en vagi may!

FLORENTINA.—(*Rihent.*) Figurat qu'el pare voldria qu'estudiés: ¡Pobre pare! y jo m'dich: perque estudiar, si no més vull saber de riurer.

NEGRE.—Y d'estimar?

FLORENTINA.—Y d'estimar. Que m'diguin ahont n'ensenyen d'estimar, de ser bona mare, de saber fer els fills, ditxosos; que m'ho diguin y estudiaré tot lo dia... pero omplirme el cap de sentencies, de sermons, y números... ja, ja, es massa petit el meu cap, que s'en omplin els caps grossos. ¿No't sembla Jaumet?

NEGRE.—(*Mirantse en amorat.*) Ni sé lo que m'he de dir. Et miro, y escolto... y lo que m'sembla es que no hi ha cap auell al mon que canti ab tanta hermosura.

FLORENTINA.—Ja, ja, ja.

NEGRE.—Y que si no t'entís cantar m'moriria de de peña. (*Pausa.*) T'en recordes, Florentina, del dia qu'ens vam conèixer?

FLORENTINA.—Prou. Y quina por de mirartel!

NEGRE.—Y jo quin temor al veure!

FLORENTINA.—Ves que noyet com tú no n'havia vist may cap.

NEGRE.—Y jo com tú ni n'havia vist may cap, ni may més en tornaré a veure. (*Pausa.*) T'en recordas d'aquell petó que vam fer nos?

FLORENTINA.—(*Rihent.*) Prou que m'en recordo, y tú?

NEGRE.—¡Si m'en recordo! Encare el guardo en el cor y l'he de guardar per sempre. Encare no acluco els ulls, el cor m'el torna a n'els llabis y els llabis m'cremen al sentirlo relliscar, y l'torno a guardar tan endintre com qui guarda una reliquia ¡ay! que m'fa por que sigui l'úlich que pugui guardar en ma vida. (*Pausa.*) Y... tú... ¿no guardes el meu?

FLORENTINA.—(*Rihent.*) A mi riheat debía fugirme.

NEGRE.—Y ara ¿no t'faig por?

FLORENTINA.—May més me n'has fet. Al contrari. Si encare m'agrada que no siguis blanch com els altres. Aixís com ets el puch estimar, d'altre modo...

NEGRE.—M pots estimar d'altre modo, pero recordat Florentina que soch una planta estranya que moriria de tristesa si tú no li donas vida a n'el jardí de 'ls teus llabis.

FLORENTINA.—Ja, ja, ¡qué dius ara!

NEGRE.—Dich qu'et suplico que no t'riguis més de mí. Tractem de salvatge pero no m'tractis més de negre.

FLORENTINA.—Ves, ja tornas a enfosquirte...

NEGRE.—Més que una nit sense estrelles. Pero digam que m'estimes, digam que m'vols, y la cara, y el cor, y la vida, y l'ànima, se m'ompliran de claror y se m'ompliran per sempre.

FLORENTINA.—Tú saps que sempre t'he estimat...

NEGRE.—¡Com una joguina! com un ninot de cartó que t'haguessin portat els Reys, com una mona que t'diverteix espantante; pero pensa que també soch de carn y ossos y no m'fassis patir més. T'ho suplico, Florentina, tingam amor ó tingam odi, pero no m'tingues compassió. Tractam de blanch un moment y m'atam després com un negre.

FLORENTINA.—(*Sorpresa.*) ¡May t'havia sentit aixís!

NEGRE.—Perque tots m'estimen aquí, pero m'estimen com un gos; com tots en volen y entre tanta gent que m'volta m' sento més nàufrech que'l perdut al mitj del mar; y ni el desert més desert em sentiria tan sol com me sento a totas horas en aquesta terra poblada. (*Plora.*)

FLORENTINA.—Jaumet, ¿qué tens Jaumet?

NEGRE.—Perdónam, Florentina.

FLORENTINA.—¿Per qué ting que perdonarte? No ploris Jaumet. Mira que venen. Qu'et sap greu qu'estigui alegre? Si m'estimas no vulguis qu'estigui trist. Calla, calla... (*Van arribant els socs per la junta.*) Me'n vaig perque quí sap que's pensarian.

(*Entra el mestre, menestrals y ex-alcalde que sortiran de la sala de billar a grupos enrahonant.*)

* * *

Lo carrer de casa teva
¡ay, qué'n guarda de secrets!

Cada vegada que hi passo
s'aglopan a mon cervell
recorts de ditxa y ventura
que olvidar jamay podré.

Recordo 'ls ratos alegres
que vaig passar aprop teu
jugant ab ton cos de fada,
esbarrant tos fins cabells,
contemplant las tevas gracias,
escoltant tos juraments,
y xuclant en los teus llabis
la més dolça y rica mel.

¿Cóm vols, donchs, que no ho recordi,
si fins aquelles parets
me diuen que quan tú hi passas
la cara se t'enrogeix
de vergonya, y hasta ploras
tot malehint lo nom meu?

Lo carrer de casa teva
¡ay, qué'n guarda de secrets!

G. CURDÍ.

Vilanova y Geltrú, Septiembre de 1901.

Desde Vilanova y Geltrú

El drama de Ibsen, *Espectres*, estrenat en el Teatre Apolo, tingué bona acollida apesar d'haberhi hagut algún incident.

Aquest fou degut a nostre entendre, a no haberse ensajat ni un sol cop l'obra en el mateix teatre que es representá; de lo qu' en resultá que desconeixent els artistes les qualitats del local, es trovessin que durant el primer acte no se 'ls entengués casi d'una paraula, motivant aixó una serie de murmulls que feian encare més imperceptible lo que declamaban els actors.

Dels únichs que's pogueren apreciar algunes frasses, foren del senyor Forquet i de la simpática senyoreta Alcalá, intérprete de «Regina», quina entonació penetrant i especial soltura, sobre tot en el tercer acte quan li fan saber qu'es germana d'Oswald, fou molt del agrado del públich.

L'indiferencia del primer acte, es convertí en relligiós silenci, quan els cómichs es feren entendre; i els concurrents es vegeren obligats per la grandiositat del drama, a aplaudir fortament al autor.

El despenyo va deixar quelcom que desitjar; no obstant, el Sr. Forquet en son paper d'Oswald tingué moments molt felissos, fentse simpátich del públich que li prodigá repetits aplaudiments.

No podém dir lo mateix del senyor Bach, donchs ni en dicció ni en indumentaria's va identificá amb el personatge que representaba (*Pastor Manders*). La senyora Alcalá en son role de «Alving», treballa am bastanta propietat.

De *La Jaula* res ne podém dir, donchs desde'l comensament una part del auditori doná proves de una incultura monstruosa am crits i aplausos (?) que feian imposible el sentirse una paraula.

Hi falta la compenetració entre 'ls ciutadans y 'ls regidors d'avans; hi falta la unitat que's forja no fent discursos cursis ni ab actes servils, sinó encarnantse ab las aspiracions del poble, sentir sas necessitats y deurer la representació directament dels seus administrats. De la manera com están actualment formats els municipis, el poble pert l'interés que deu tenir en la administració comunal, y existeix un abism llastimós entre administradors y administrats.

Las modernas Juntás municipales no han donat cap resultat y sols semblan un altre de las innumerables rodas inútils que existeixen en aquesta terra. Son unas tapadoras per donar una legalitat que no tenen els actes y las malversions de fondós dels municipis.

Y avuy diu que per tot Catalunya's respira la idea regeneradora d'autonomía, que té de salvar a la patria; es de tot punt indispensable que 'ls municipis siguin unas entitats populars que vetllin y combatin pels drets y aspiracions dels ciutadans.

Y el día que 'ls Ajuntaments siguin formats verament pels pobles de Catalunya y estiguin compostos per homes enters y patriotas y no per gent masell com are, allavors casi podrém dir que'l día de reivindicar els drets de Catalunya será ben proper.

Heus aquí la feyna que comensém avuy.

(Continuará.)

COPS DE FALS

De Deu ens vingui el remey.

Diuen que quan els gossos lladran es perque algo oloran, pero cert es que més de las vegadas lladran per por.

Afigúrinse que l'altre día, mentre 'ns estavam tranquilament a la Redacció, un emisor (que n'tenim, y més de lo que algú's pensa), ens portá una noticia tan horripilant, que 'ns deixá blaus, corpesos, aclaparats y tot anguniosos.

Y no n'hi havia per menos.

Tota una colla de *caballers*, en una reunió que tingueren al Pinar, prometeren donarnos una récula de garrotadas, que, segons indicis, será una benedicció de Deu.

Fan com els gossos, lladran perque tenen por.

No cal dir que l'ànima de la cosa es *el iracundo periodista (?)* y un factotum que ha deixat temporalment un cert posat beatífich que tenia y ha volgut treurer un genit que... ja, ja.

Y tot aixó perque hem comensat a posar de manifest certas martingalas y trapacerías, que passen en aquesta hermosa vila.

Pel demés, jo fins faria una figuereta per poguer veure al *iracundo* deixant la seva somrisenta buro-mefistofelica, a aquell factotum y demés congéneres entrar en acció, posant en práctica uns arguments que si no tenen res de rahonables, no per aixó deixan de tenir contundencia.

Pero no tinguin por. Per are poden estar ben tranquils, perque mentres els uns cobrin la nómina cada mes, y 'ls altres cobrin els comptés d'impresos a la Casa de la Vila, no farán res d'aixó, perque lo primer es la qüestió *financiera* y anar tirant. Y es alló que diuen: «Qui días passa, anys empeny.»

Per are no cal apartar las criaturas ¡Ah, caps verts!

DALLAYRE.

FLOR DE GESSAMÍ

El teu front, qu'envejaria
et més aymat serafí,
es blanch, blanch, videta mfa,
com la flor del gessamí.

Es el teu bras que reposa
dolsament demunt mon sí,
blanch, blanch, blanch, ma dolça hermosa,
com la flor del gessamí.

Y ton ànima, que's tanca
dintre son calzer diví,
es molt blanca, molt més blanca
que la flor del gessamí.

JOSEPH CARNER.

Sols arribaren als nostres oïds, alguna que altre frasse, per cert hermosíssima.

L'obra no's va acabar.

De totes maneres, cal fer constar que per una concurrència, la major part profana en l'art que se li servia, es demanari massa, l'exigirli atenció per dos dramas seguits, del mateix estil.

Les persones cultes, prengueren molt malament, el que no's pogués acabar la funció, per la poca formalitat i decència d'uns quants que se les donen de erudits, que si no'ls hi agradava, podian anarsen, respectant els drets dels demés.

Restant això, hem de fer constar que molts dels concurrents, quedarem del tot agraïts a la companyia lliure de declamació, per habernos proporcionat ocasió de deleitar-nos amb la contemplació d'una obra com *Espectres*, de la que'n dirém tan sols que es de les millors que ha escrit l'Ibsen.

En l'intermedi dels *Espectres* i *La Jaula*, el notable professor de piano Francesch Monserrat y el precós violinista Mario Mateo, executaren amb precisió, gust i delicadesa les composicions «Adiós a la Alhambra» de Monasterio, «Concierto de violín» de Berlioz i la «Quinta sonata» de Beethoven.

Abdós artistes reberen espontanis i merescuts aplausos per son filigranat treball.

El diumenge, 15 de Septiembre, tindran lloch en el Teatre Apolo dues funcions per la companyia del Teatre Romea de Barcelona. Per la tarde es posará en escena *L'arch de Sant Martí* i per la nit *El st de las noyas*.

UN BOHEMI.

Desde Sant Pere de Ribes

Els cassadors tots d'aquest terme s'han convenut per fi de la falta de cassa en que's trovan las propietats en que més abundava tots els anys proxims passats, gracias al poch interés pres per els mateixos cassadors no perdonant temps de *veda* y per el poch cuidado que hi ha respecte el persegui'ls gossos que diariament tomban sols y tot l'any destróssan nius y lloriguerras, com també tolerant estremadament la posa d'engranalls.

Que fora la *veda* stoleri el cassar a tothom y per tot sistema, crech jo que no es cap distracció criminal ni molt menos; pero, en temps prohibit no podria ferse respectar per tots y per consegüent persegui' tot sistema de destrucció de cassa?

Desde últims del més passat s'ha establert un nou ball en el tant distret barri del Palau Alt, durant las vetillas dels dissaptes y diumenges.

Arribat el vespre tots els vehins del baix poble acudeixin allí per fer més animadas las verbenas, ja ab sa numerosa assistencia, ja també prenent part alguns dias en son escullit programa, contants'hi allí dansant moltas y no menys airoas parellas, sens distinció de classes ni posicions. Rebin los vehins del tan divertit barri la més sincera enhorabona.

X.

NOTICIAS

Els sucesos que's desenrotllaren a Barcelona al peu de la estatua del immortal patrici Rafel de Casanova, hont la policia agafá a 23 honrats joves que portavan coronas a aquell personatge il·lustre, indigna a tots els bons patricis d'aquesta vila, que feyan tota mena de comentaris sobre aquell exabrupte, *digne* continuació dels qu'están realisant els guberns de Madrid.

Per fortuna ahir se sapigué ab inmensa alegría que'ls patriotas joves haurian quedat en llibertat, encare que quelcom subjectes a processament.

Ab fets com aquest el govern central ens dona la feyna quasi feta. La causa catalana ha adelantat un bon pas en el camí emprés.

L'Agrupació Catalanista y el BALUART de Sitges protestan enérgicament de tals detencions, y envia als patriotas joves una encaixada entusiasta.

El passat dimecres, ab motiu de cumplirse 187 anys de la memorable fetxa del 11 de Septiembre de 1714, en que Barcelona, després d'un siti tan heróich com no se'n registra cap més a l'història, si gué presa per las tropas de Felip V, perden l'última esperansa de conservar sas llibertats, l'Agrupació Catalanista d'aquesta vila exposá la bandera catalana enrotllada y cuberta ab un vel negre, com a senyal de dol y de tristíssim recort als bons ciutadans que moriren defensant la patria.

En las sevas possessions de Miramar (Tarragona), morí el dia 9 del corrent mes la distingida dama barcelonesa D.ª Leonor Golferichs y Coma.

Las moltas relacions que compta en aquesta vila, guanyadas per son tracte franch y senzill, y sobre tot d'un amor als seus inferiors, ha fet que'l sentiment produhit en aquesta vila sigui general.

Enviém a son desconsolat espós D. Baldomer Sellarés, a son fill D. Lluís Andreu y a las familias Mirabent y Golferichs nostre més sentit pèsam per tan irreparable pérdua.—A. C. S.

Ha mort a Vilanova y Geltrú la virtuosa dama D.ª Faustina Esther y Firmat de Creus, esposa del

insigne patrici vilanoví D. Theodor Creus, a qui doném el nostre més sentit pèsam, que fem extensiu a sa distingida familia.

El dilluns passat regressá a Barcelona la distingida familia de don Eduard Litonjuá, que durant la present temporada d'istiu ha estat entre nosaltres, haventse conquistat generals simpatias, per son caràcter franch y expansiu.

Els senyors Litonjuá sabém que s'en van molt ben impressionats de Sitges, tenint intenció de venir en las vinents temporadas, de lo que'ns alegrém de tot cor.

A reveurer.

Taimbé el passat dijous se'n anaren las familias de D. Joseph Reynés y de D. Miquel Robert.

En la cuarta página insertém un artístich anunci de la acreditada casa de pianos y armoniums de Barcelona Cassadó y Moreu.

Recomeném a nostres lectors dita casa per ser ahont serveixen millor en lo referent a ventas, llogers y plassos, tant de pianos, com d'armoniums. Son los únichs representants a Barcelona dels magnífichs pianos alemanys «Wiltch Schimmel».

Lo dibuix del anunci es fet del artista M. Utrillo.

Lo carrer de Sant Pau ab lo seu original empedrat, fa bastant temps está malmés per las ayguas, dificultant el pas als transeunts. Las aceras també's trovan actualment en un estat deplorable.

Es d'esperar que l'Ajuntament tindrà en compte nostra queixa y procurá arreglar aquell carrer de tant transit.

El ball particular que la joventut del «Prado» celebrá el diumenge passat, resultá lluhíssim y animat en extrém. L'espaiosa sala d'istiu, espléndidament il·luminada y encatificada, era insuficient pera contenir a la inmensa concurrència, que havia respost a la atenta invitació de la comissió, destacantshi gran nombre de hermosíssimas sitgetanas y senyoretas de la colonia forastera, lluhint elegantíssims trajos, presentant el conjunt un enlluernador aspecte.

La banda del senyor Carbonell, executá ab molta afinació un escullit repertori tenint de repetir-se varis balls per acallar els aplausos dels balladors, y no decayguent l'animació fins al acabar el ball.

Durant l'intermedi, conforme ja anunciarem, se verificá el sorteig ab que'l celebrat escultor don Gabriel Borrás, volgué obsequiar fent el bust de a la senyoreta que resultés premiada, havent sigut favorescuda ab la sort una agraciada sitgetana.

Hem tingut ocasió de veure dit bust quasi acabat y de justa semblansa ab l'original, digna obra d'un escultor de la talla del senyor Borrás, qui en l'última Exposició de Madrid ha obtingut la primera segona medalla ab el grupo «Las tentacions de Sant Antoni». Ha modelat fa poch ell bust del vispresident del Senat, el d'En Romero Robledo y últimament el del Dr. Bonet de Barcelona.

El senyor Borrás es fill de Valencia y es també'l deixeble més aventatjat del mestre escultor Mariano Benlliure.

Tan prompte estigui acabat dit busto, s'exposará.

El nostre estimat colaborador D. Joseph Carner ha obtingut la Flor Natural en el certamen celebrat darrerament a Olot, y quina festa sigué presidida pel doctor Robert, qui pronúncia un brillantíssim discurs en defensa de la llengua catalana.

Rebi l'amich Carner la nostra més coral enhorabona per tan honrosa distinció.

Entre las moltas reunions que aquest istiu s'han celebrat en diferents casas particulars hi ha que fer constar la que'l divendres passat se doná a la casa del nostre distingit amich D. Joseph Rovira. La festa va resultar molt agradable, assistinthi gran nombre de familias; sortint els concurrents en extrém satisfets de las atencions de que sigueren objecte per part dels senyors Rovira, y d'un modo especial per sa hermosa filla, la gentil senyoreta Maria, que feu admirablement els honors de la casa.

Aquest vespre la distingida familia de D. Calixto Bergnes donará un altre vetllada que promet resultar molt lluhida.

El dilluns prop passat cap al vespre va correr la mala nova de qu'en el poble de Sant Sadurn de Noya havia mort d'una desgracia un fill d'aquesta vila d'ofici pintor y de 21 any d'edat que's deya Joseph Monserrat, el cas fou qu'anant al treball dit jove, junt ab altres companys d'ofici, al pujar l'escala que conduex a la bastida, se suposa que'l Monserrat va posar el peu en fals, y que per salvarse de la caygada va agafarse tot seguit en els alambres electrichs que passaban per la itaxada de la fábrica ahont s'elabora el champany Codorniu, que rebé tant forta sacudida que li esdevingué la mort instantánea.

un company del pobre Montserrat que va intentar de agafarlo per la brusa, també va rebre una forta convulsió que per espay de 8 horas quedá sense sentits.

Aquesta sensible desgracia ha causat gran consternació en tota la vila de Sitges.

Enviém a l'afligida familia Monserrat el nostre més sentit condol per tan irreparable pérdua.

Lo dimars passat, día 10, al Santuari del Vinyet tingué lloch un solemníssim Ofici a intenció d'un devot, l'Iglesia estaba adornada é il·luminada com per la festa principal; hi havia molta concurrència, la capella de música que actualment dirigeix lo senyor Ayné, aumentada ab veus de la capital, interpretá ab bastant perfecció la gran Missa de Rossi, hi hagué sermó, del qual no podém dar una ressenya satisfactoria d'ell en primer lloch perque l'idioma de *Cervantes* posat en llavis d'aquell bon senyor resultá del tot extravagant y xavacá, y en segon lloch, perque volguent probar més d'una proposició fou tant desgraciat que may entrá en la verdadera proba de las qüestions que exposá.

Ho sentim vivament.

Durant la setmana que acabém de transcorrer ha tingut lloch en la Iglesia parroquial lo solemne Octavari al Santíssim Sagrament ha sigut molt concorregut atrets tothom per l'autorisada paraula del Canonge de Tarragona Dr. Cassola qui atés a la seva profunditat de conceptes y claretat d'expressió ha fet que la pietat trobés lo ver conort en la paraula divina, atacant y combatent del tot al indiferentisme religiós. Y encarrilant a la societat en lo recte camí de regeneració en be de Deu y de la Patria.

Felicitem al Dr. Cassola esperant poguer tenir l'honor de poguerlo sentir altres vegadas.

Suscripció pera la carretera de la ermita de la Trinitat.—Suma anterior, 1933'50 pessetas.—D. Magí Pla, 100 id.—D. Antoni Serra, 50 id.—D. Sebastià Vidal, 25 id.—D. Joan Bofill y Martorell, 25 id.—D. Francisco Arrufat, 20 id.—D. Marcelino Martino, 15 id.—D. Joana Vendrell, 15 id.—D. Agustí Batlle y Amell, 10 id.—D. A. C. B., 10 id.—D. Rosa Tasis, 5 id.—D. Maria del Vinyet Cros, 5 id.—D. Francisco Amell, 5 id.—D. Eduard Amell, 5 id.—D. Eduard Amell (fill), 5 id.—D. Calixto Bergnes, 5 id.—D. Francisco Brasó, 5 id.—D. A. Neus Coll Vda. de Casajemas, 5 id.—Un cassador de guatlles, 5 id.—D. Francisco Mirabent, 5 id.—D. Joan Ferret, 5 id.—D. Agustí Amell, 5 id.—D. Santiago Font y Falp, 5 id.—D. Dolors Roig, 5 id.—Suma total, 2273'50 pessetas.

Suscripció oberta pera las obras de restauració de la esglesia de Sant Joan Baptista.—Suma anterior, 654 pessetas.—D. Magí Pla, 75 id.—D. Bartomeu Via, 20 id.—D. J. O., 10 id.—D. Joseph Soler y Cartró, 250 id.—Total, 761 pessetas.

Continúan obertas las suscripciones.

NOTICIAS RELIGIOSAS

Avuy, a las vuyt del matí, Comunió general ab plática preparatoria per l'orador del Octavari; a las deu, Ofici ab música, en la que s'interpretará la missa del Pare Guzmán, Benedictí de Montserrat, a veus y acompanyament de corda y armonium. A las cinch de la tarde, exercicis del Octavari després del reso del Rosari, cant de Completas y Sermó, acabant dits actes ab professó del SS. Sagrament per l'interior del temple, solemne benedicció y reserva.

Dissapte a l'hora de costum tindrà lloch la funció sabatina al Santuari del Vinyet.

Francesch Monserrat

MESTRE PROFESSOR DE PIANO

Donará lliçons de solfa y piano a todas las personas que vulguin honrarlo ab sa confiança.

Dirigirse a Sebastia Ventosa (a) Corrué, y a Vilanova carrer del Progrés, 10, casa Saburit.

En la fábrica de calsat de JOAN F. ARRIDA, societat en comandita, se necessitan oficiales y aprendetas maquinistas.

Per enterarse poden passar per la mateixa, de 11 a 12 del matí.

AGENCIA D'ENCARRECHS

DE

Bartomeu Carbonell y Valls.

Carrer de Jesús.—SITGES.

Desde el día 8 del present mes s'admeterán encarrechs pera els punts següents: Sabadell, Reus, Tarragona, Valls, Manresa, Mataró, Esparraguera, Tarrasa, Vi. h., Martorell, Igualada y Granollers.

Els encarrechs serán servits ab tota puntualitat y a preus sumament económichs.

Imp. del DIARI, Rambla Principal, 41.—Vilanova y Geltrú

ALFOMBRAS

Gran assortit d'alfombras modernistas y catalanistas de totas midas.

ALTA NOVELTAT = ESTORAS DE TOTS COLORS = CISTELLAS DE TOTOS CLASSHS

GRAN REBAIXA DE PREUS

Tot més barato que en cap altre establiment.

Marecia d'Antoni Escolá. — Carrer Major, 44.

(Entre La Estrella y La Perla)

ANUNCIOS

LA CATALANA

Companyia de seguros contra incendis á prima fixa
Establerta á Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5

EDIFICI DE SA PROPIETAT

GARANTIAS

Capital social 5.000.000 pessetas

Reservas y primas 12.838.422.50 pessetas

Fondos calculats en inmoebles á Barcelona y valors de major garantia

Sinistres pagats, 7.252.744.92 pessetas

AGENCIA DE SITGES: VICENS MORANDO Y BERTRÁN

LA GRESHAM

Companyia inglesa de seguros sobre la vida y de rentas vitalicias
Fundada en 1848

Pólissas indisputables Beneficis capitalisats Primas molt moderadas

La Gresham té constituït el dipòsit exigit per las lleys fiscals y vigents com garantia per sos assegurats á Espanya.

Oficinas pera Catalunya: Plassa de Catalunya, 9, Barcelona.

A Sitges: JOAN AMELL, Carrer de Sant Pere, núm. 7

LA PALATINE

Companyia inglesa de seguros contra incendis, explosions y accidents

Oficinas pera Catalunya, PLASSA DE CATALUNYA, 9--Barcelona.

A Sitges, JOAN AMELL, CARRER DE SANT PERE, NÚM. 7

TENYIDORA DE BARCELONA.—Se tenyeix y renta a la perfecció, tota ci. se de sedas, llanas, satins velluts y trajos d'home, sense necessitat de descosir-los. Se rentan y estiran cortinatges y mantellinas.

(Carrer de la Palla, 7.—Barcelona.)

Se tenyeixen trajos pera dol, en 24 horas.—Se garantisa la perfecció.—En aquesta vila reb els encàrrechs, el recaler Bartomeu Carbonell, Jesús, 4.

Rellojería y Joyeria de FRANCISCO X. TORT, Sant Pau, 1, Sitges

Rellojtes «La Malvasia de Sitges».—Anells d'or.—Agulles pera corbata.—Imperdibles.—Botonaduras.—Botons d'orelia.—Aretes.—Cigarreras y fosforeras.—Coberts de plata, pinsas, gavinets, moneders, e z., y rellotjes de totes classes.—GRAN BARATURA.

Avis als sitgetans y á las familias veranejants

L'antiga Matalasseria y Esparteria de RAMON IZABAL, carrer Major, 43, devant del carrer de la Pendent, trobaran un gran assortit de sombreros de varias classes y midas, propis pera la platja, com també cistells, bayetas y altres objectes del ram.

IGRAN REBAIXA DE PREUS!

Se refan matalassos ab tota perfecció á 3 y 4 ra's, se colcan alfombras y persians á preus baratissims. Gran assortit en llanas y cutis pera matalassos. No equivocar-se: carrer Major, 42, devant al carrer d'en Negret.

EBANISTERIA DE SALVADOR OLIVELLA

SANT GAUDENCI, (CANTONADA AL CARRER DE SANT BARTOMEU)

En aquest establiment hi trobará el públich tota mena de mobles á preus baratissims, tant els construïts com fets d'encàrrech.—Objectes pera regals, picas, abraçaderas, transparents, Stors y tot lo concernent al ram d'ebanisteria. També's fan adobs ab tota perfecció.—Preus y calitat sens competencia.

ECONOMIA — BON GUST — PERFECCIO — PUNTUALITAT

Cotxeria de PAU BERTRAN (a) Pauhet

Carrer de Sant Francisco, núm. 4

Carruatges de lloguer de totes menas á preus econòmichs.

Se reben encàrrechs pera conduhir equipatges á la estació y á domicili per tots els trens.

Els dilluns y dijous surt l'ordinari de dita Agencia pera Barcelona, y els dimars y divendres de Barcelona á Sitges, en el carrer del Rech, 51, rebentse tota mena d'encàrrechs pera dits viatges que serán trasmesos ab tota seguretat.

Confitería y Pastería de Joseph Massó (a) Bruguera

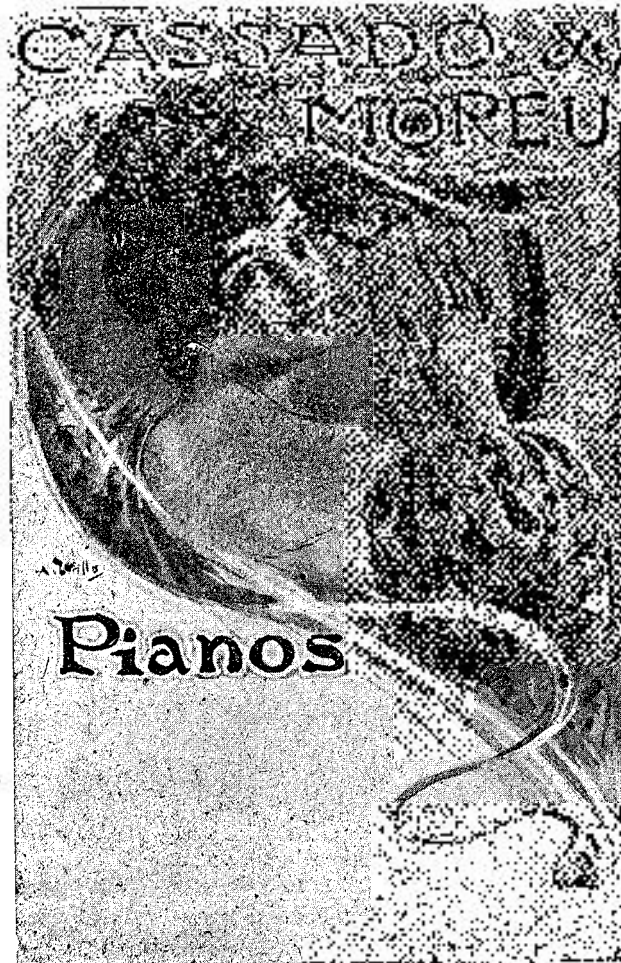
Parelladas, 2 y Sant Francisco, cantonada al Cap de la Vila

Novetat en objectes pera regals, Bombons, Xocolate, Galletas, varias classes, Pastillas, Café ab llet (Logroño), Xocolates Amatller, Juncosa, Camps, Ballester, Boix, Matias López (Madrid), Trapa (Palencia), Pasta aljadre, Biscuits, Reposteria, Jaleas y Pasta Guayaba y Confitura, Llangonissas Robert, Licors, Malvasia y Moscatell, Horxatas y xarops refrescants, Assucarillos y sucres de totes classes, Conservas varias, Formatjos, Mantegas, Ous de Atun, Ayguas minerals, Vichy, Cafés y Té, Olismarca Salat y altres, Sabons, Lleixius, Espelmas, Urés, Pasta pe a sopa, Tapiocas, Arrossos, M. dons, Neulas.—Placas y paper pera fotografias. Gran limitació al por major sense necessitat de acudir á fora.—Pagos adelantats.—Gel, Gaseosas y cervesas.

Matalasseria y Estoreria

de **ANTONI ESCOLA**
Carrer Major, 44, entre l'Estrella y La Perla

Gran assortit de LLANAS, COTÓ y CUTIS á preus baratissims, bressols, cistells de «aleta», panés y cistelletas propies pera regals, alfombras, persians, garrafas, pells de llit y tota classe de sombreros.

VENDAS, LLOGUERS Y PLASSOS
Dormitori Sant Francisco, 27. BARCELONA

LA SALUT ES EL TESOR DE LA VIDA

El ANTI-FERMO cura radicalment els mals del Estómac. El ANTI-FERMO alivia y cura las enfermedades crónicas: Neurastenia, reglas difíciles ó nulas, estreñimientos, malas digestions, inapetencia, debilitat general, impotencia, etc.

ANTI-FERMO

es un remey enérgich pera combátrer totes las enfermedades que revenen de la impureza de la sang, del sistema nerviós y del Estómach.

Després d'haberho probat tot, no desconfiheu de vostra curació, donchs el ANTI-FERMO será la ranacea de vostra salut y ab ell obtindreu robustesa, energia y salut completa y evitaréu las enfermedades infecciosas.

Totas las familias deuen possehir una ampolla d'aquest maravellós remey. De venta en las principales farmacias y droguerías.

Dipòsit general pera Espanya: **Grau y C.^a**, Cristina, 9, entressol, Barcelona.—A Sitges, en las duas farmacias.

AGENCIA rápida d'encàrrechs de Sitges á Barcelona y viceversa, de **BARTOMEU CARBONELL**.—Dos viatges cada dia.—Se reben encàrrechs á Barcelona, carrer de Petritxol, 1, y Fusteria, 4.—A Sitges, carrer de Jesús, 4.